

Kompletní nabídku titulů naleznete na
www.albatrosmedia.cz

ספר תהלים

עם פירוש רש"י

KNIHA ŽALMŮ

S RAŠIHO VÝKLADEM

Text žalmů z hebrejštiny přeložil Viktor Fischl.
Výběr z Rašiho komentářů provedli a z hebrejštiny
přeložili Ivan Kohout a Jan David Reitschläger.
Vydalo nakladatelství Garamond v Praze roku 2023
ve společnosti Albatros Media a. s.
se sídlem 5. května 22, Praha 4.
Číslo publikace 41 974
Odpovědný redaktor Petr Himmel
Sazba Marie Nováková

Vydání v dvojjazyčné verzi s komentáři třetí

e-shop: www.albatrosmedia.cz

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou
doporučenou spotřebitelskou cenu.

■ garamond

POZNÁMKY

POZNÁMKY

POZNÁMKY

některé Rašiho komentáře dobové či lingvistické povahy, jako například komentář ke slovu *kamoc* v 1. žalmu, jímž Raši osvětluje význam slova „pleva“ svým současníkům. Tento postup vychází i ze skutečnosti, že mnoho Rašiho výkladů lingvistické povahy nahrazuje v našem vydání paralelní český překlad, který smysl hebrejského výrazu vysvětluje.

Pro citace z žalmů v Rašiho komentářích překladatelé uvádějí v zájmu přehlednosti překlad Viktora Fischla, v případě citací jiných částí Bible používají překladatelé svůj vlastní překlad, který zohledňuje záměr komentářů.

V kulatých závorkách uvádíme fonetické přepisy hebrejských výrazů, odkazy na biblické citace a poznámky překladatelů, v hranatých závorkách pak emendace, přičemž se překlad Rašiho komentáře snaží zachovávat podobu rabínského literárního stylu. Kurzíva je vyhrazena v zájmu přehledného čtení Rašiho komentářů výlučně biblickým citacím, aby byly zřetelně odlišeny pasáže Rašiho komentáře od citací Bible.

Rovněž v zájmu přehlednosti textu uvádíme v přímé řeči uvozovky pouze tam, kde je to nezbytně nutné pro porozumění textu.

Překladatelé komentářů uvádějí odkazy na babylónský *Talmud* a jiné rabínské texty i tam, kde nejsou v Rašiho komentáři přímo uvedeny, aby mohl být *Talmud* konzultován čtenářem alespoň v anglickém překladu, vzhledem ke skutečnosti, že do češtiny přeložen nebyl. Odkazy na text babylónského *Talmudu* odpovídají členění edice Rom Vilna, z níž vychází i rozšířený anglický překlad Soncino, v elektronické podobě dostupný na stránkách www.halakhah.com.

Redakce nakladatelství

EDIČNÍ POZNÁMKA

Při redakci hebrejského textu žalmů a Rašiho komentářů jsme se drželi následujících pravidel.

Hebrejský text žalmů, stejně jako i originál Rašiho komentáře, který se stal předlohou našeho překladu, pocházejí z volně dostupného elektronického zdroje (<http://he.wikisource.org/wiki>). Hebrejský text žalmů jsme redigovali s přihlédnutím k vydání *Tora, Nevi'im, Ketuvim*, Koren, Jerušalajim, 2003 a Rašiho komentáře s přihlédnutím k vydání *Sefer Tehilim: Im-pejruš Raši ve-im pejruš Tehilot Maharic*, Ha-Mahadir, Jerušalajim, 1973.

V hebrejském textu žalmů ponecháváme Boží jméno bez vokalizace. Původní usus vokalizace Božího jména nám již dnes není známý a Boží jméno nevyslovujeme. Domníváme se proto, že je vhodnější ponechat nomen proprium pouze v jeho konsonantní podobě, která nenavádí k jeho vyslovování. V překladu Rašiho komentářů, stejně jako ve Fischlově překladu žalmů, je Tetragram překládán jako Bůh či Hospodin.

Pokud se v hebrejském textu vyskytnou dvě formy zápisu slova, *ketiv* (jak je původně zapsané) a *kere* (jak ho pozměnili kodifikátoři vokalizace), uvádíme nejdříve první formu v nevokalizované podobě a za ní v hranatých závorkách druhou formu v podobě vokalizované.

Výběr Rašiho komentářů jsme provedli s ohledem na náboženský smysl komentářů a pominuli jsme naopak

- 4 Neboť Bůh miluje svůj lid,
pokorné korunuje spásou.
- 5 Plesati budou zbožní ve cti,
radostí jásat ve svých stanech.
- 6 V jejich hrdlech bude chvála Boží,
v rukou však meč na obou stranách ostrý.
- 7 Pro pomstu na bezbožnících
a ztrestání zlých mezi národy.
- 8 K uvržení jejich králů do řetězů
a ke spoutání jejich reků pouty železnými.
- 9 K soudu nad nimi tak, jak je psáno.
To je, co náleží ke cti všech zbožných.
Haleluja!

ŽALM 150

- 1 Haleluja!
Chvalte Boha. Chvalte ho v jeho svatosti,
chvalte ho v jeho moci na nebesích.
- 2 Chvalte ho za všechna svědectví síly,
chvalte ho pro nádheru jeho velikosti,
- 3 chvalte ho troubením na šofar,
chvalte ho zvuky harfy i loutny,
- 4 chvalte ho bubínky a tancem,
chvalte ho zvuky houslí i šalmají,
- 5 chvalte ho činely, hlasitými činely,
jejichž zvuk se šíří.
- 6 Vše, čemu dech byl dán,
nechť chválí Hospodina.
Haleluja!

- ד כִּי רוּצָה יְהוָה בַּעֲמֹ יִפְאַר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה.
- ה יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכָּבוֹתָם.
- ו רֹמְמוֹת אֵל בְּגִרֹנָם וְחָרֵב פִּיפִיּוֹת בִּידָם.
- ז לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכַחַת בַּל אַמִּים.
- ח לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם בְּזָקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכִבְלֵי בְרוֹזַל.
- ט לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב
- הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ.

תהלים קנ

- א הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֲזֹו.
- ב הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו הַלְלוּהוּ כָּרֵב גִּדְלוֹ.
- ג הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בַּנִּבֵּל וּכְנֹר.
- ד הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ בַּמִּנִּים וְעוּגָב.
- ה הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצָלִי שִׁמְעֵ הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצָלִי תְרוּעָה.
- ו כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּיָהּ.

- 4 Chvalte ho, nebesa samých nebes,
i vody, jež jsou nad nebesy.
- 5 Nechť chválí jméno Boží,
neboť on přikázal a byly stvořeny.
- 6 Na věčné časy určil jejich místo
a ustanovil řád, jež nesmí porušit.
- 7 Chvalte Boha z hlubin země,
vy, ještěři, a všechny propasti.
- 8 Ohni a sněhu a dýme a krupobití, a ty, vichřice,
jež jenom provádíš příkazy jeho.
- 9 Hory, spolu s kopci všemi,
ovocné stromy i všechny cedry.
- 10 Divá zvíři a všechen dobytku,
plazové i ptáci v oblacích,
- 11 králové všech zemí a jejich národy,
vévodové a všichni soudci země,
- 12 mládenci a též panny, starci i s mladými,
- 13 chvalte jméno Boží, neboť jeho jméno samo je
nade vše a jeho sláva sahá nad zemi i nad nebesa.
- 14 Zvětšil slávu svého lidu, vyvýšil chválu zbožných
synů Izraele, lidu blízkého mu.
Haleluja!

ŽALM 149

- 1 Haleluja!
Pějte Bohu novou píseň,
ve sboru zbožných chvalte ho.
- 2 Raduj se, Izraeli, ze svého stvořitele,
synové síónští, veselte se z krále svého.
- 3 Chvalte jméno jeho tancem,
s bubínky a loutnou zpívejte mu.

Ž 149, v. 9: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוּב – K soudu nad nimi tak, jak je psáno.
Uvalil jsem svůj trest na Edom. (Ez 25,14) Jestli řekneš, že Ezechiel se dosud nenarodil, když David toto řekl, odpovím ti, že David prorokoval konečné vykoupení. A až přijde konec, soud bude zapsaný po řadu dní.

- ד הִלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם.
ה יִהְיוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צִוָּה וַנְּבָרָאוּ.
ו וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם חָק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר.
ז הִלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת.
ח אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֵּג וְקִיטּוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ.
ט הַהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים.
י הַחִיָּה וְכָל בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף.
יא מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שְׂפָטֵי אֶרֶץ.
יב בַּחוּרִים וְגַם בְּתוֹלוֹת זְקֵנִים עִם נְעָרִים.
יג יִהְיוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ
הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם.
יד וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְהַלָּה לְכָל חֲסִידָיו
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הִלְלוּהָ.

תהלים קמט

א הִלְלוּהָ

- ב שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְהַלְתּוּ בְקֹהֶל חֲסִידִים.
ב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בַּעֲשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלָּכָם.
ג יִהְיוּ שְׁמוֹ בְּמַחֹל בְּתֶהֱפֹךְ וּכְנֹר יִזְמְרוּ לוֹ.

Ž 148, v. 8: 'אש וברד וגו' – Ohni a sněhu atd. Rabíni učí, že toto vše bylo zpočátku uschováno na nebesích, ale přišel David a snesl je na zem, protože patří mezi způsoby odplaty a není vhodné, aby setrvaly v příbytcích Svatého, budiž veleben.

- 8 Hustými mraky oblohu pokrývá,
pro zemi chystá vlahý déšť,
jenž trávě na horách dá růst.
- 9 Potravu dává dobytku i mláďatům havraním
volajícím k němu.
- 10 V síle koní nemá zalíbení,
ve svalech reků krásy nenalézá.
- 11 Kdo bázeň mají před ním, ty Bůh miluje, a ty,
kdož doufají v milosrdenství jeho.
- 12 Nechť Jeruzalém chválí svého Boha,
nechť chválí Sión Hospodina.
- 13 Neboť on zpevnil závory tvých bran
a požehnal synům tvým ve tvém středu.
- 14 On zachovává mír v končinách tvých
a nejbělejší pšenici tě sytí.
- 15 Když příkazy své na zem vysílá,
rychle se jeho slova šíří.
- 16 On dává sníh jako vlnu a jíním,
jak popelem, zemi posypává.
- 17 Svůj led hází jako drobty.
Kdo obstojí před jeho mrazem?
- 18 Jen slovo vyšle a ledy roztají,
jen větru vanout dá a vody rozproudí se.
- 19 Zvěstuje slovo své Jaakovovi,
zákony své a právo své Izraeli.
- 20 Nic takového neudělal pro jiné národy.
Neznají jeho soudů.
Haleluja!

ŽALM 148

- 1 Haleluja!
Chvalte Boha z nebes, chvalte ho na výsostech.
- 2 Chvalte ho, všichni andělé jeho,
chvalte ho, všechny jeho zástupy.
- 3 Nechť chválí ho slunce i měsíc,
chvalte ho, všechny zářící hvězdy.

ח המִכֶּסֶה שָׁמַיִם בְּעֵבִים הַמִּכִּין לָאָרֶץ מָטָר
הַמְצַמִּית הָרִים חֲצִיר.

ט נוֹתַן לְבִהְמָה לַחֲמָה לְבָנִי עֶרֶב אֲשֶׁר יִקְרְאוּ.

י לֹא בִגְבוּרַת הַסּוֹס יִחַפֵּץ לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה.

יא רוֹצֶה יְהוָה אֶת יִרְאָיו אֶת הַמֵּי־חַלִּים לְחַסְדּוֹ.

יב שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת יְהוָה הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן.

יג כִּי חֲזַק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בִּרְךְ בְּנִיךָ בְּקִרְבֶּךָ.

יד הָשֵׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם חֵלֶב חֲטִיִּם יִשְׂבִּיעֶךָ.

טו הַשְׁלַח אֶמְרָתוֹ אָרֶץ עַד מִהֲרָה יִרוּץ דְּבָרוֹ.

טז הַנִּתֵּן שְׁלֵג כַּצֶּמֶר כְּפוֹר כְּאֶפֶר יַפְזֹר.

יז מִשְׁלִיךְ קֶרְחוֹ כְּפֶתִים לִפְנֵי קֶרְתוֹ מִי יַעֲמֵד.

יח יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֵם יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מֵיָם.

יט מַגִּיד דְּבָרוֹ [דְּבָרָיו] לִיַּעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל.

כ לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בָּל יַדְעוּם הַלְלוּיָהּ.

תהלים קמח

א הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים.

ב הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צַבָּאוֹ [צְבָאיו].

ג הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וַיֵּרָח הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר.

- 4 Jen opustí ho duch a do země se vrátí,
a ještě téhož dne myšlenky jeho se ztratí.
- 5 Šťastný je ten, komu pomáhá Bůh Jaakovův,
a doufá v Pána, Boha jeho,
- 6 jenž stvořil nebe a zemi a moře i vše,
co je v nich, a střeží pravdu navěky,
- 7 jenž utištěným v soudu právo sjednává,
chléb dává hladovým a vězně osvobozuje.
- 8 Bůh otevírá oči slepých, Bůh ponížené pozvedá,
Bůh spravedlivé miluje.
- 9 Bůh chrání cizince, pomáhá sirotkům a vdovám,
záměry bezbožných však hatí.
- 10 Bůh bude kralovat navěky, tvůj Bůh, Sióne,
od pokolení k pokolení.

ŽALM 147

- 1 Chvalte Boha, neboť je dobré zpěvem
oslavovat Hospodina našeho,
neboť je to krásné a chvála náleží mu.
- 2 Bůh staví Jeruzalém
a dohromady přivádí tam rozptýlený Izrael,
- 3 léčí ty se srdcem zlomeným a ošetřuje jejich rány,
- 4 určuje počet hvězd a každou jejím jménem volá.
- 5 Velký je náš Pán a nesmírná je jeho moc
a moudrost jeho bezmezná.
- 6 Ponížené Bůh napřimuje,
zlé však srovnává se zemí.
- 7 Zpívejte Bohu písně díků,
s loutnou pějte chválu Hospodinu.

Ž 147, v. 9: לְבַנֵּי עֶרְבַּ – **mláďatům havraním**. Rabíni tvrdí, že je nemilosrdný ke svým mláďatům, kdežto Svatý, budiž veleben, s nimi má soucit, v jejich trusu pro ně připravuje breberky a vnáší je do jejich zobáků.

v. 17: מְשַׁלֵּיךְ קָרָחוּ כְּפִתִּים – **Svůj led hází jako drobtý**. Midraš Tehilim [vykládá takto]: Každému podle toho, co jej tíží. Chudému podle toho, že nemá dost šatů – [Bůh] je k němu shovívavý.

ד תֵּצֵא רוּחוֹ יֹשֵׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוֹ עֲשֵׂתִנְתִּיו.
ה אֲשֶׁרִי שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׁבְרוּ עַל יְהוָה אֱלֹהָיו.
ו עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֵת הַיָּם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בָּם
הַשֹּׁמֵר אֱמַת לְעוֹלָם.
ז עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוּקִים נִתֵּן לֶחֶם לָרַעֲבִים
יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים.
ח יְהוָה פָּקַח עֵינָיו יְהוָה זָקַף כְּפוֹפִים
יְהוָה אֱהָב צַדִּיקִים.
ט יְהוָה שָׁמַר אֶת גְּרָם יְתוֹם וְאֶלְמָנָה יַעֲזוֹד
וְדָרֶךְ רְשָׁעִים יַעֲנֶה.
י יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הִלְלוּהָ.

תהלים קמז

א הִלְלוּהָ כִּי טוֹב זִמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נֶאֱוָה תִּהְיֶה.
ב בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה נִדְּחֵי יִשְׂרָאֵל יִכַּנֵּס.
ג הָרִפָּא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחֲבֵשׁ לְעַצְבוֹתָם.
ד מוֹנֶה מִסְפָּר לְכּוֹכָבִים לְכֹלֵם שְׁמוֹת יִקְרָא.
ה גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ לְתִבּוֹנָתוֹ אֵין מִסְפָּר.
ו מַעֲזוֹד עֲנֻיִם יְהוָה מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַדִּי אָרֶץ.
ז עֲנֵנוּ לִיהוָה בְּתוֹדָה זִמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר.

v. 16: **וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן** – a sytíš každého tvora po libosti jeho. Aby je zaopatřil, sytí jejich prospívání, jejich vůli a jejich požehnání.

Ž 146, v. 5: אֲשֶׁרִי – Šťastný je. Neboť Svatý, budiž veleben, mu slíbil: *Hle, já jsem, Jaakove, s tebou, budu tě střežit, kamkoli půjdeš a navrátím tě.* (Gn 28,15) Proč má být šťastný? Jelikož on činí nebesa a zemi, moře atd., a protože mu všechno náleží, je v jeho moci střežit Jaakova jak v moři, tak na souši. Avšak smrtelný král, střeží-li jej na souši, nemůže ho střežit na moři.

- 8 Milostivý a plný lítosti je Bůh,
dlouho shovívavý a velký v milosti.
9 Dobrý je Bůh ke všem a jeho slitování
nad všechny jeho skutky.
10 Všechny tvé činy tě budou proslavovat
a tvoji zbožní ti budou žehnat.
11 O cti království tvého budou mluvit,
o tvých mocných skutcích hovořit.
12 Aby lidem zvěstovali o jeho skutcích
i o cti a nádheře království jeho.
13 Království tvé je věčné království
a vláda tvá na věčné časy od pokolení k pokolení.
14 Bůh zachycuje všechny padající
a napřimuje všechny žalem sehnuté.
15 Oči všech s nadějí se k tobě obracejí
a ty jim dáváš pokrm v pravý čas.
16 Otvíráš ruku a sytíš každého tvora po libosti jeho.
17 Spravedlivý je Bůh na všech cestách svých
a milostivý ve všem, co činí.
18 Blízky je Bůh všem, kdo ho vzývají,
kdo opravdu vzývají ho.
19 Plní vůli těch, kdo znají bázeň Boží,
a jejich nárek uslyší a spasí je.
20 Ochrání Bůh všechny, kteří ho milují,
a zatratí všechny zlé.
21 O slávě Boží budou hovořit má ústa
a každý tvor bude žehnatí svatosti
jeho jména navěky věků.

ŽALM 146

- 1 Haleluja!
Chval Boha, duše má.
2 Chváliti budu Boha po celý život,
pět chválu Hospodinu, dokud budu živ.
3 Naději svou nekládejte v mocné,
není mezi lidmi, kdo by tě spasit mohl.

- ח חנון ורחום יהוה אֶרְךָ אִפִּים וּגְדֹל חֶסֶד.
- ט טוב יהוה לְכֹל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו.
- י יוֹדֵךְ יהוה כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכְכָּה.
- יא כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ.
- יב לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הָדָר מַלְכוּתוֹ.
- יג מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים וּמִמְשָׁלְתְךָ בְּכֹל דּוֹר וָדוֹר.
- יד סוֹמֵךְ יהוה לְכֹל הַנִּפְלִים וְזוֹקֵף לְכֹל הַכַּפּוּפִים.
- טו עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ
- וּנְאֻמָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ.
- טז פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רָצוֹן.
- יז צַדִּיק יהוה בְּכֹל דְּרָכָיו וְחֹסֵיד בְּכֹל מַעֲשָׂיו.
- יח קְרוֹב יהוה לְכֹל קֹרְאֵיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֻּת.
- יט רָצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שְׁוַעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם.
- כ שׁוֹמֵר יהוה אֶת כָּל אֲהָבָיו וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד.
- כא תַּהֲלִית יהוה יִדְבֹּר פִּי
- וַיִּבְרַךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קְדוֹשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

תהלים קמו

- א הַלְלוּיָהּ הַלְלֵי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה.
- ב אֲהַלֵּלָהּ יהוה בְּחַיִּי אֲזַמְרָהּ לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי.
- ג אֵל תִּבְטְחוּ בַּנְּדִיבִים בְּכֵן אָדָם שְׁאִין לוֹ תִשׁוּעָה.

- 12 Nechť naši synové jsou jako stromy přímé,
jež zasazeny v mládí vyrostly do výše
a dcery naše nechť jak sloupy ozdobné
čekají připraveny ke stavbě paláce.
- 13 Sýpky naše ať plné jsou, potravin různých druhů
ať máme dostatek, ovce na našich dvorech
ať nám dávají tisíce jehňat a víc.
- 14 Silní ať jsou naši tažní volí,
nikdo ať se k nám nevloupá,
ať nikdo nás neopouští
a ať není naříkání na ulicích našich.
- 15 Šťastný je národ, jemuž tak se daří,
šťastný je národ, jehož Pánem je Bůh.

ŽALM 145

- 1 *Chvalozpěv Davidův.*
Tebe chci oslavovat, můj Hospodine a králi,
a žehnati budu tvému jménu navěky.
- 2 Den co den, Bože, ti budu žehnat
a chválit jméno tvé navěky.
- 3 Velký je Bůh a velmi chvályhodný
a jeho velikost je nevyzkoumatelná.
- 4 Z pokolení na pokolení tvé činy budou chválit
a budou vyprávět o důkazech tvé moci.
- 5 O nádheře tvé důstojnosti budou hovořit
a mluvit o tvých skutcích zázračných.
- 6 A moc tvých skutků hrozných budou zvěstovat
a o tvé velikosti budu vyprávět i já.
- 7 Na mnohé důkazy dobroty tvé budou vzpomínat
a tvou spravedlnost budou hlásat.

vy: Je pro nás dobré seznamovat lidské syny s jeho mocnými činy a s nádhernou majestátností království Svatého, budiž veleben. Verš začínající písmenem nun zde chybí, neboť král David viděl, že ...*těžce padla* [v hebr. נפלה (*nafla*) začíná písmenem „nun“] *izraelská panna a více již nevstane*. (Am 5,2) Avšak Hospodin se vrátil a podepřel [v hebr. סמך (*samach*) začíná písmenem „samech“] ji Svatým duchem, neboť on podpírá všechny padající.

יב אֲשֶׁר בָּנִינוּ כְּנֻטָּעִים מִגְדָּלִים בְּנִעוּרֵיהֶם

בְּנוֹתֵינוּ כְּזוֹלֹת מַחֲטָבוֹת תִּבְנִית הֵיכַל.

יג מְזוּיְנוּ מִלְּאִים מְפִיקִים מִזֶּן אֶל זֶן

צְאוּנָנוּ מֵאֲלִיפוֹת מְרַבָּבוֹת בַּחוּצוֹתֵינוּ.

יד אֱלוֹפֵינוּ מְסַבָּלִים אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת

וְאֵין צֹחָה בְּרַחֲבֵינוּ.

טו אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁפְכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיהוּה אֱלֹהָיו.

תהלים קמה

א תהלה לְדָוִד

אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכָּה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד.

ב בְּכָל יוֹם אֶבְרַכְךָ וְאֶהַלֶּלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד.

ג גָּדוֹל יְהוָה וּמִהָלָל מְאֹד וְלִגְדָּלְתּוֹ אֵין חֶקֶר.

ד דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יִגִּידוּ.

ה הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וּדְבָרֶי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה.

ו וַעֲזוֹז נִזְרָאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ וגדולתך [וגדולתך] אֶסְפְּרָנָה.

ז זָכַר רַב טוֹבְךָ יִבְיַעו וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ.

nými prostřednictvím jejich loajality. Díky tomu mezi námi nedochází k rozvratu. וְאֵין יוֹצֵאת – nikdo nás neopouští. Nevedou se mezi námi špatné řeči, které by dosáhly daleko. וְאֵין צֹחָה – není naříkání. Nezní u nás stísnující hlas bojů.

Ž 145, v. 7: זָכַר רַב טוֹבְךָ – Na mnohé důkazy dobroty tvé budou vzpomínat. Z pokolení do pokolení se bude vyprávět o tvých mocných činech slo-

ŽALM 144

1 *Žalm Davidův.*

- Požehnán buď Hospodin, má skála,
jenž učí ruku mou bitvě
a prsty mé umění válečnému.
- 2 On je má milost i má tvrz, on je má hradní věž,
on je můj zachránce, můj štít i ten,
v nějž vkládám naději. On ke mně lid můj přivádí.
- 3 Bože, co člověk je, že se ho ujímáš,
a co je lidský tvor, žes na něj pomyslel?
- 4 Marnosti člověk podobá se,
jeho dny jsou jako pomíjivé stíny.
- 5 Skloň, Bože, nebesa a sestup z nich.
Dotkneš se hor a začnou dýmat.
- 6 Zablýskeš blesky a rozpraš je,
vypuť své šípy a poraz je.
- 7 Z výše nebes vztáhni ruku svou, chraň mne
a zachraň ze záplavy vod i z rukou lidí z cizích zemí,
- 8 jejichž ústa mluví lživé marnosti
a jejichž pravice se zvedá ku přísaze křivé.
- 9 Hospodine, novou píseň ti budu zpívat,
na harfu s deseti strunami ti budu hrát.
- 10 To on přináší spásu králům, on chrání Davida,
služebníka svého, před mečem v rukou zločince.
- 11 Chraň a zachraň mne před lidmi z cizích zemí,
jejichž ústa mluví lživé marnosti
a jejichž pravice se zvedá ku přísaze křivé.

domu, které jsou kladeny jeden naproti druhému a takto stoupají do výšky, že rohy dosahují přímého tvaru. מְחֻשְׁבוֹת תְּבִינֹת הַיָּקֵל – ozdobné čekají **připraveny ke stavbě paláce**. Jsou chváleny těmi, kdo je vidí, a přirovnávány k budově paláce. Naši rabíni vyložili tak, že naše dcery jsou naplněny touhou, jako rohy oltáře, jež jsou plny krve, a obžastnit je mohou jen jejich manželé.

v. 13: מִפִּיקִים מִזֶּן אֵל יָן – **potravín různých druhů ať máme dostatek**. Každý rok je v nich dostatek potravy. Různé druhy, doslova od potravy k potravě, se vykládá tak, že od času jedné sklizně tam vydrží potrava až do sklizně v dalším roce.

v. 14: אֱלֹפִינוּ מְסֻבִּים – **Silní ať jsou naši tažní volí**. Těž lze přeložit: **Naši přední mužové se těší podpoře**. Ti jsou podporováni lidmi méně význam-

תהלים קמד

א לְדָוִד

בְּרוּךְ יְהוָה צוּרֵי הַמַּלְמַד יָדַי לַקֶּרֶב
אֶצְבָּעוֹתַי לַמִּלְחָמָה.

ב חֲסִדֵי וּמַצּוֹדָתִי מִשְׁגָּבִי וּמִפִּלְטֵי לִי
מִגָּנִי וּבֹו חֲסִיתִי הָרוּדָד עַמִּי תַחְתָּי.

ג יְהוָה מָה אָדָם וַתִּדְעֵהוּ בֶן אָנוּשׁ וַתִּחְשְׁבֵהוּ.
ד אָדָם לַהֲבֵל דָּמָה יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר.

ה יְהוָה הֵט שְׁמִיךְ וַתִּרְדּוּ גַע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ.
ו בְּרוּךְ בָּרַק וַתִּפְיֹצַם שְׁלַח חֲצִיךְ וַתִּהְיֶם.

ז שְׁלַח יָדֶיךָ מִמָּרוֹם פְּצָנִי
וְהַצִּילֵנִי מִמָּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נָכָר.

ח אֲשֶׁר פִּיהֶם דָּבָר שׁוֹא וַיִּמְיָנָם יָמִין שֶׁקֶר.
ט אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לְךָ בְּנִגְבֵּל עָשׂוֹר אֲזַמְרָה לְךָ.

י הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים
הַפּוֹצֵה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה.

יא פְּצָנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי נָכָר
אֲשֶׁר פִּיהֶם דָּבָר שׁוֹא וַיִּמְיָנָם יָמִין שֶׁקֶר.

přitáhli do naší země. (1S 23,27) [Bůh] uchránil Saula před prolitím nevinné krve a Davida před zabitím.

v. 11: פְּצָנִי וְהַצִּילֵנִי – Chraň a zachraň mne. Jako jsi mě zachránil tehdy, tak mě zachraň i nyní.

v. 12: אֲשֶׁר בְּנֵינוּ וּגְו' – Necht' naši synové atd. Lze říci, že i současné pokolení je způsobilé. **בְּנֵינוּ כְּנֹטְעִים – synové jsou jako stromy přímé.** Tak jsou nenáchylní k přestoupení, že na nich není poskvrny (Tak nalezl jsem). **יְהוָה מִגְדָּלִים בְּנוֹעֲרֵיהֶם – v mládí vyrostly.** Tímto dobrým pojmenováním, že jsou jako dobré stromy za svého mládí, jež rostou po všechny dny svého života, je možno vytrvale chválit pouze [muže] z pokolení [krále] Chizkijáše. **בְּנוֹתֵינוּ – dcery naše.** Jež dorůstají příhodné výšky jako úhelne kameny kamenného

- 3 Nepřítel mi o duši ukládá, usiluje můj život
srovnat se zemí a nutí mne přebývat
ve tmách jako dávno už mrtví.
- 4 Dusí se úzkostí můj duch a srdce v prsou se mi svírá.
- 5 Na dávné dny když rozpomenul jsem se,
na všechny tvé činy když myslím,
a uvažuji o tom, co stvořily tvé ruce.
- 6 K tobě ruce vztahuji, po tobě prahne duše má
jak po vláze vyprahlá země.
- 7 Vyslyš mne brzy, můj Bože,
neboť už na mysli klesám.
Neskrývej přede mnou tvář svou,
abych nebyl jak ti, kdo sestupují už v hrob.
- 8 O milosti své mi ráno slyšet dej,
neboť v tebe svou naději skládám.
Odhal mi cestu, po níž jiti mám,
neboť k tobě svou duši pozvedám.
- 9 Zachraň mne, Bože, před mými nepřáteli.
K tobě se o spásu utíkám.
- 10 Nauč mne jednat podle vůle tvé,
neboť ty jsi můj Pán
a dobrý duch tvůj nechť mne vodí po rovině.
- 11 Pro jméno své mne uchovej, můj Bože,
svou spravedlivostí mou duši vyved' z tísně.
- 12 Pro milost svou vyhlad' mé nepřátele a všem,
kdo trápí duši mou, dej zhynout.
Neboť já jsem tvůj služebník.

v Kaz 6,12: *Udělá z nich stín.* Nevysvětlil ale, zda jde o stín palmy či stín zdi Chrámu, jež jsou stálé. Již jeho otec vysvětlil, že pomíjivým stínem se myslí stín letícího ptáka.

v. 8: *אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר שְׁוֹא וּגֹו' – jejichž ústa mluví lživé marnosti atd.* Písmo spojuje marnost s ústy a lež s pravici. Přišli vyprávět svými ústy, přičemž vymýšleli jalové nadsázky, ba i měnili to, co je známé. Když přišli napřáhnout svou pravici k přísaze, vzdali se marnosti, která se jich držela jako zloděj, přece to však jsou křivopřísežníci, neboť takový je jejich úděl.

v. 10: *הַנוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים – To on přináší spásu králům.* [Zde] se hovoří o Skále rozdělení, u níž mnoho nescházelo a David by padl do rukou Saulovi. *K Saulovi však přišel posel a řekl mu: Rychle odsud odejdi, neboť Filištiní*

ג כִּי רָדַף אוֹיֵב נַפְשִׁי דָּכָא לְאָרֶץ חִתִּי
 הוֹשִׁיבֵנִי בְּמַחֲשָׁבִים כְּמִתִּי עוֹלָם.
 ד וַתַּעֲטֹף עָלַי רוּחִי בְּתוֹכִי יִשְׁתּוּמִם לְבִי.
 ה זָכַרְתִּי יָמִים מְקֹדָם הִגִּיתִי בְּכָל פֶּעֶלְךָ
 בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אֲשׁוּחַח.
 ו יִרְשָׁתִּי יָדִי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי כְּאָרֶץ עֵיפָה לְךָ סֵלָה.
 ז מִהֵר עֲנֵנִי יְהוָה כָּלֹתָהּ רוּחִי
 אַל תִּסָּתֵר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יָרְדֵי בּוֹר.
 ח הִשְׁמִיעֵנִי בִּבְקָר חֲסֶדְךָ כִּי בָךְ בִּטְחָתִי
 הוֹדִיעֵנִי דֶּרֶךְ זֶה אֵלֶיךָ כִּי אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי נַפְשִׁי.
 ט הֲצִילֵנִי מֵאִיְבֵי יְהוָה אֵלֶיךָ כִּסְתִּי.
 י לִמְדֵנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי
 רוּחַךְ טוֹבָה תִּנְחַנְנִי בְּאָרֶץ מִישׁוֹר.
 יא לִמְעַן שִׁמְךָ יְהוָה תַּחֲיֵנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי.
 יב וּבַחֲסֶדְךָ תַּצְמִית אִיְבֵי וְהֶאֱבֹדְתָּ כָּל צָרָרִי נַפְשִׁי
 כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ.

v. 8: **וְהוֹדִיעֵנִי דֶּרֶךְ זֶה** – **ráno**. Když raši spása (Tak nalezl jsem). **Odhal mi cestu**. Povznesl jsem svou duši k tobě, abys přijal mou žádost.

v. 9: **אֵלֶיךָ כִּסְתִּי** – **K tobě se o spásu utíkám**. Svá trápení skrývám přede všemi lidmi, abych o nich mohl hovořit před tebou.

Ž 144, v. 2: הָרִוִיד עָמִי תַחְתִּי – **On ke mně lid můj přivádí**. On upevňuje a rozprostírá můj lid, aby se uložil na své místo jako v Jb 12,23: *...rozprostírá národy*, tj. povyšuje je. Někteří to vykládají v následujícím smyslu: *Vysiluje můj lid pode mnou*.

v. 3: **מָה אָדָם** – **co člověk je**. Co je Persie a Izmael před tebou? A přece jsi věděl, že se rozrostou v četný lid.

v. 4: **יָמֵי כָצֵל עוֹבֵר** – **jeho dny jsou jako pomíjivé stíny**. Šalomoun říká

ŽALM 142

- 1 *Poučný Žalm Davidův.*
Jeho modlitba, když se skrýval v jeskyni.
- 2 Hlas svůj k Bohu zvedám,
hlasem svým se k Bohu úpěnlivě modlím.
- 3 Vylévám před ním svůj žal, svou starost svěřuji mu.
- 4 Úzkostí dusí se můj duch, ty však mou stezku znáš.
Na cestě, po níž chodívám, mi léčku nastražili.
- 5 Pohlédnu vpravo a vidím, že není nikoho,
kdo by mne tu znal. Ztratil jsem útočiště
a nikomu tu na mé duši zřejmě nezáleží.
- 6 Volal jsem k Bohu. Řekl jsem:
Ty jsi mé bezpečí i podíl můj na zemi živých.
- 7 Vyslyš mé úpění, Bože, neboť jsem u konce sil.
Zachraň mne před těmi, kdo pronásledují mne,
neboť jsou silnější než já.
- 8 Vysvobod' mou duši uvězněnou,
abych mohl chválit jméno tvé.
Spravedliví se ke mně pohnou,
protože tys mi dobro prokázal.

ŽALM 143

- 1 *Žalm Davidův.*
Bože, slyš mou modlitbu,
naslouchej mým prosbám pokorným,
vyslyš mne věrně ve své spravedlivosti.
- 2 Nepostav před soud svého služebníka,
neboť nikdo z živých před tebou není v právu.

Ž 143, v. 3: כִּי רִדָּה אוֹיֵב נַפְשִׁי – **Nepřítel mi o duši ukládá.** Tím se chce říci: Když jsem proti tobě hřešil, trpěl jsem. Tato óda byla určena celému Izraeli, [když byl v Babylonu].

v. 5: זָכַרְתִּי יָמַיּם מִקֶּדֶם – **Na dávné dny když rozpomenul jsem se.** Za nichž jsi nás uváděl v údiv nad mnohými zázraky.

v. 6: כַּאֲרִץ עֵיפָה – **jak vyprahlá země.** V době vyhnanství.

v. 7: בְּלִתָּה רֹוּחִי – **na myslí klesám.** Kdo je pln touhy a nedostává se mu [toho, co potřebuje], tomu slábnou oči a chřadne duch.

תהלים קמב

- א מִשְׁכֵּיל לְדָוִד בְּהִיּוֹתוֹ בַּמַּעֲרָה תְּפִלָּה.
 ב קוֹלִי אֶל יְהוָה אֶזְעַק קוֹלִי אֶל יְהוָה אֶתְחַנֵּן.
 ג אֲשַׁפֵּךְ לִפְנֵי שִׁיחִי צָרָתִי לִפְנֵי אֲגִיד.
 ד בְּהִתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי וְאַתָּה יַדְעַת נְתִיבָתִי
 בְּאֶרֶח זֶה אֶהְלֵךְ טָמְנוּ פֶה לִי.
 ה הַבֵּיט יָמִין וּרְאֵה וַאֲיֵן לִי מִכִּיר
 אֲבֹד מְנוּס מִמָּנִי אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי.
 ו זַעֲקוּתִי אֵלֶיךָ יְהוָה
 אֲמַרְתִּי אַתָּה מַחְסֵי חַלְקִי בְּאַרְץ הַחַיִּים.
 ז הַקְשִׁיבָה אֶל רִנָּתִי כִּי דִלּוֹתִי מְאֹד
 הִצִּילֵנִי מִרְדְּפֵי כִּי אֲמָצוּ מִמָּנִי.
 ח הוֹצִיאָה מִמִּסְגֵּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת שְׁמֶךָ
 בִּי יִכְתְּרוּ צַדִּיקִים כִּי תִגְמַל עָלַי.

תהלים קמג

- א מִזְמוֹר לְדָוִד
 יְהוָה שְׁמַע תְּפִלָּתִי הֶאֱזִינָה אֶל תַּחֲנוּנֵי
 בְּאַמְנַתְךָ עֲנֵנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ.
 ב וְאַל תִּבּוֹא בְּמִשְׁפָּט אֶת עַבְדְּךָ
 כִּי לֹא יִצְדַּק לִפְנֶיךָ כָּל חַי.

v. 8: **אל תער נפשי** – *Zachovej duši mou*. Neposílej moji duši pryč od tebe, jako v Gn 24,20: *vyřila* (hebr. וַתָּאֵר – *va'ar*) [vodu] ze svého džbánu do napajedla.

Ž 142, v. 1: **במערה** – v jeskyni. V níž odtrhnul cíp Saulova pláště.

v. 5: **ואין לי מכיר** – *není nikoho, kdo by mne tu znal*. Mezi Saulovými služebníky není nikdo, kdo by jej odvracel od jeho počinání.

v. 8: **בי יכתרו צדיקים** – *Spravedliví se ke mně pohnou*. Kvůli mé věci tě spravedliví ověncí korunou a vzdají díky tvému jménu za to, že skýtáš oporu těm, kdo k tobě chovají respekt.

ŽALM 141

1 *Žalm Davidův.*

- Vzývám tě, Bože, pospěš ke mně,
naslouchej hlasu mému, když tě vzývám.
- 2 Nechť modlitba má je ti jak pryskyřice
před tváří tvou vonící
a mé ruce v prosbě pozdvižené jak oběť večerní.
- 3 Postav, Bože, stráž před ústa má
a dveře mých rtů hlídej.
- 4 Nepohni srdce mé ke zlé věci,
k bezbožnostem s bezbožnými
a těm, kdo páchají nepravosti, nedovol,
by mne svedli k tomu, abych okusil jejich pochoutek.
- 5 Bije-li mne spravedlivý, milost mi prokazuje,
a jeho trest je jak olej pro mou hlavu.
Mou hlavu to neporazí,
a ještě jim modlitba má pomůže v neštěstí.
- 6 Když soudcové jejich smetení budou do strží skalnatých,
uslyší slova má, jimž naslouchat je dobré.
- 7 Jako když k zemi kácejí strom a štípou jeho dříví,
tak naše kosti jak třísky se rozlétají
až k samým ústům hrobů.
- 8 K tobě však, Pane můj, své oči obracím,
v tebe doufám. Zachovej duši mou.
- 9 Chraň mne před pastmi, jež na mne nalíčili
a před osidly těch, kdo páchají nepravosti.
- 10 Do vlastních osidel padnou moji nepřátelé,
zatímco já projdu.

אָמַר – uslyší slova má. Slova příjemná, v nichž hovořím o příkazech Svatého, budiž veleben. Oni se přesto nenavracejí ze svých špatných cest. Naši rabíni to objasňují v Barajtė Sifra skrze případ, kdy Mojžíš a Aaron (Nu 20,7) vykonali kletbu prostřednictvím skály (přesněji Jalkut Šim'oni, Dt 3,810, pozn. překl.). Nejsem schopen sladit konec [verše] s jeho začátkem, ale jsou tací, kteří toho schopni jsou, řkouce: Tito [soudcové] se svojí tvrdošijností podobají Mojžíšovi a Aaronovi. I oni slyšeli příjemná slova, a přece se neodvrátili.

v. 7: נִפְזְרוּ עַצְמֵינוּ – naše kosti jak třísky se rozlétají. Takto se rozptýlily naše kosti, aby se dostaly až k branám smrti, kvůli zločinům těch, kdo překračují zákon.

תהלים קמא

א מזמור לְדָוִד

- יהוה קִרְאתֶיךָ חוֹשֶׁה לִי הַאֲזִינָה קוֹלִי בְקִרְאִי לָךְ.
 ב תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קִטְרֶת לִפְנֶיךָ מִשָּׁאת כַּפִּי מִנַּחַת עָרֵב.
 ג שִׁיתָה יְהוה שְׁמֶרָה לִפִּי נִצְרָה עַל דֶּל שִׁפְתָּי.
 ד אֵל תֵּט לִבִּי לְדַבֵּר רָע לְהִתְעוֹלֵל עַל־לוֹת בְּרָשָׁע
 אֶת אִישִׁים פְּעֻלֵי אָוֶן וּבֹל אֱלֹחִים בְּמַנְעִמֵיהֶם.
 ה יְהִלְמֵנִי צַדִּיק חֶסֶד וְיִוְכִיחֵנִי
 שָׁמֶן רֹאשׁ אֵל יְנִי רֹאשִׁי כִּי עוֹד וּתְפִלָּתִי בְּרַעוּתֵיהֶם.
 ו נִשְׁמְטוּ בְיָדֵי סֹלַע שְׁפִטֵיהֶם וְשָׁמְעוּ אֲמָרֵי כִּי נַעֲמֹ.
 ז כִּמּוֹ פֶלֶחַ וּבִקְעַ בְּאַרְצָן נִפְזָרוּ עֲצָמֵינוּ לִפִּי שְׁאוֹל.
 ח כִּי אֵלֶיךָ יְיָהוה אֲדֹנָי עֵינַי בָּכָה חֲסִיתִי אֵל תֵּעַר נַפְשִׁי.
 ט שְׁמֶרְנִי מִיַּד פֶּחַ יִקְשׁוּ לִי וּמִקְשׁוֹת פְּעֻלֵי אָוֶן.
 י יִפְּלוּ בְּמִכְמָרֵיו רְשָׁעִים יַחַד אָנֹכִי עַד אֶעְבּוֹר.

Ž 141, v. 3: שִׁיתָה ה' שְׁמֶרָה לִפִּי – Postav, Bože, stráž před ústa má. Když se modlím před tebou, abych hovořil s precizností, která je ti po vůli.

v. 5: שָׁמֶן רֹאשׁ אֵל יְנִי רֹאשִׁי – jeho trest je jak olej pro mou hlavu. Jak olej královského pomazání, jimž byla poctěna má hlava, jako v Ž 23,5: Hlavu mi olejem pomazals. Nevzdaluj mou hlavu od napomenutí spravedlivého, ať mohu jít bojovat s pachateli nepravosti. כִּי עוֹד – a ještě. Protože dokud je modlitba v mých ústech, jde na účet špatností pachatelů nepravosti, abych jim nepodlehl.

v. 6: נִשְׁמְטוּ בְיָדֵי סֹלַע שְׁפִטֵיהֶם – Když soudcové jejich smetení budou do strží skalnatých. Protože jejich soudcové a vůdci budou [silou svého] tláhnutí ke zlu a kamenného srdce tvrdého jako skála smetení z dobré cesty. וְשָׁמְעוּ

ŽALM 140

- 1 *Žalm Davidův pro předního zpěváka.*
- 2 Zachraň mne, Bože, před člověkem zlým
a zachovej mne před násilníkem,
- 3 kteří vymýšlejí ničemnosti v srdcích svých
a neustále spolu kují pikle pro válku.
- 4 Nabrousili své jazyky hadí,
jed zmijí je pod pysky jejich. Séla!
- 5 Vyprosti mne, Pane, z rukou zlosyna a zachovej mne
před násilníkem krutým, chraň mě proti těm,
kteří se domlouvají, jak mne srazit k zemi.
- 6 Zpupní mi nalíčili past a léčku, síť přes cestu
mi natáhli a tenata mi nastražili. Séla!
- 7 Řekl jsem Hospodinu: Ty jsi můj Bůh.
Naslouchej, Pane, hlasu mých úpěnlivých proseb.
- 8 Panebože, sílo spásy mé,
ty jsi v čas bitvy mou hlavu uchránil:
- 9 Nesplň, Bože, přání zlosynovo. Nepodporuj přání
jeho zlé. Aby se tím nemohl vychloubat. Séla!
- 10 Nechť hlavu nezvedají, kdo mne obklíčili.
Pomluvy jejich úst nechť padnou na ně samé.
- 11 Uhlí řeřavé nechť na hlavy jim dští.
Do ohně uvrhni je, do jam hlubokých,
aby už nikdy nepovstali.
- 12 Utrhač v zemi nenajde své místo
a jeho vlastní zlo dožene násilníka k pádu.
- 13 Víím, že Bůh se zastane věci ubohých a práva chudého.
- 14 Spravedliví jistě vzdají dík tvému jménu,
poctiví budou dlít před tváří tvou.

v. 11: יְמוּסֵי – **jim dští**. Nechť je zasahují uhliky a leží na nich, dokud se do nich nepropálí a nepohasnou. Jejich těla tak pomínou a zmizí.

v. 12: אִישׁ לִשׁוֹן – **Utrhač**. Tím se míní Ezau, který používal k lovu ústa a jimi ulovil svého otce.

v. 13: יִדְעֶתִי – **Vím**. Vždyť nakonec Hospodin zjedná právo nuznému a potrestá ty, kdo ubližovali jeho služebníkům.

v. 14: אֵךְ – **jistě**. Nechť si [Hospodin] pospíší, aby tak učinil, ať spravedliví vzdávají díky jeho jménu.

תהלים קמ

- א לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד.
 ב חֲלֹצֵנִי יְהוָה מֵאֶדֶם רַע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצָרֵנִי.
 ג אֲשֶׁר חָשְׁבוּ רַעוֹת בְּלֵב כָּל יוֹם יִגְוִרוּ מִלְחָמוֹת.
 ד שִׁנְנוּ לְשׁוֹנָם כְּמוֹ גִּחְשׁ
 חֶמֶת עֲכָשׁוּב תַּחַת שְׁפָתֵימוֹ סָלָה.
 ה שְׁמַרְנִי יְהוָה מִיַּד רָשָׁע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצָרֵנִי
 אֲשֶׁר חָשְׁבוּ לְדַחוֹת פְּעָמַי.
 ו טָמְנוּ גֵאִים פֶּח לִי וַחֲבָלִים פָּרָשׁוֹ רָשָׁת לְיָד מַעְגָּל
 מִקְשִׁים שָׁתוּ לִי סָלָה.
 ז אֲמַרְתִּי לַיהוָה אֵלֵי אַתָּה הֶאֱזִינָה יְהוָה קוֹל תַּחֲנוּנִי.
 ח יְהוָה אֲדֹנָי עֲזֹ יְשׁוּעָתִי סִכְתָּה לְרֹאשִׁי בְיוֹם גִּשָּׁק.
 ט אַל תִּתֵּן יְהוָה מֵאוֹיֵי רָשָׁע זָמְמוֹ אַל תִּפְקֵר יְרוּמוֹ סָלָה.
 י רֹאשׁ מִסִּבֵּי עֲמַל שְׁפָתֵימוֹ יִכְסּוּמוֹ [יִכְסְמוּ].
 יא יָמִיטוּ [יָמוּטוּ] עָלֵיהֶם גִּחְלִים
 בְּאֵשׁ יַפְלִם בְּמַהֲמָרוֹת בַּל יָקוּמוּ.
 יב אִישׁ לָשׁוֹן בַּל יִכּוֹן בְּאַרְץ
 אִישׁ חֲמָס רַע יִצְוֲדָנוּ לְמַדְחַפֹּת.
 יג יִדְעַת [יִדְעָתִי] כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה דִּין עָנִי מִשֹּׁפֵט אֲבִינִים.
 יד אַךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פָּנֶיךָ.

v. 20: יִמְזוּמָה – **proti tobě vedou řeči zlé**. Kteří připomínají tvé jméno při každé své zlé myšlence a nazývají svá božstva tvým jménem.

Ž 140, v. 3: יִגְוִרוּ מִלְחָמוֹת – **kují pikle pro válku**. Tam kde se usadili a kde přebývají, budou války.

v. 9: זָמְמוֹ אַל תִּפְקֵ – **Nesplň, Bože, přání zlosynovo**. Nedej, aby jeho záměr uspěl.

v. 10: רֹאשׁ מִסִּבֵּי – **Nechť hlavu nezvedají, kdo mne obklíčili**. [Tím se míní] spolek patřící k Ezauovým bandám, který říká, aby mě obklíčili. Nechť je tvým přičiněním přikryje plod práce jejich rtů.

- 15 Není kosti v těle mém, jež před tebou je skryta.
Ty víš, jak ve tmách stvořen jsem byl
a složen dovedně v nejhlubším nitru země.
- 16 Mé jádro ještě nedozrálé tvé oči viděly.
Neboť v tvé knize zapsány jsou všechny dny
každého z nás a ty je znáš dřív,
než jsou dohněteny ve skutečnost.
- 17 Jak drahé jsou mi proto myšlenky tvé, Bože,
a jak nesčíslný je počet jejich!
- 18 Chtěl-li bych je spočítat, shledal bych,
že je jich víc než zrněk písku.
Pokud bdím, jsem s tebou.
- 19 Kéž zahubil bys, Bože, zlosyny!
Nechť odstoupí ode mne ti s krví na rukách,
- 20 ti, kteří proti tobě vedou řeči zlé
a marně tvoje nepřátele hledí povyšovat.
- 21 Zda nemám, Bože, nenávidět ty, kteří tebe nenávidí?
A nebýt pobouřen těmi, kdo proti tobě se bouří?
- 22 Nenávidím je plnou nenávistí.
Počítám je mezi nepřátele své.
- 23 Zkoumej mne, Bože, a poznej srdce mé.
Zkoušej mne, abys mé myšlenky poznal.
- 24 Dohlížej, nescházím-li na cestu nepravou,
a vod' mne po cestách věčných.

byly učiněné, přestože ještě nebyl učiněn jediný z nich a dokonce svět [nepoznal] ani jeden z následujících skutků: divy Božích činů a jeho mocné právo. I ty sou připravené vejít před ním ve známost, ještě než nadejdou. Tak se i píše: *Dříve než jsem tě vytvořil v břiše, znal jsem tě, ještě jsi nevyšel z lůna, a posvětil jsem tě a dal jsem tě za proroka nevědomým.* (Jr 1,5) Jiný komentář: dnem patřícím Bohu se miní dle některých názorů šabat, dle jiných Den smíření určený k odpuštění.

v. 17: וְלִי מֶה יְקָרִי רַעֲיָךְ – **Jak drahé jsou mi proto myšlenky tvé.** Lze přeložit i takto: **Jak drazí jsou mi tvoji blízcí.** Tím se miní shromáždění Izraele říkající: Jaké účtě se těší v mých očích spravedliví, kteří jsou v každém pokolení!

v. 18: הִקִּיצֹתִי וְעוֹדִי עִמָּךְ – **Pokud bdím, jsem s tebou.** Lze též přeložit: **Do-spěl jsem ke konci a stále jsem s tebou.** Hle, vstoupil jsem nyní do poslední z [pokolení], která jsi vytýčil od dávných dob po dnešek, a ještě i toto pokolení je s tebou a má vůči tobě respekt. Neodklonil jsem se od tvých cest.

- טו לא נִכְחַד עֲצָמֵי מִמֶּךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בַּסֶּתֶר
- רַקִּמָּתִי בְּתַחֲתֵי־אָרֶץ.
- טז גִּלְמֵי רָאוּ עֵינֶיךָ וְעַל סִפְרְךָ כָּלֵם יִכְתְּבוּ
- יָמִים יֵצְרוּ וְלֹא [וְלֹא] אֶחָד בָּהֶם.
- יז וְלִי מָה יִקְרוּ רַעֲיֶךָ אֵל מָה עָצְמוּ רִאשֵׁיהֶם.
- יח אֶסְפְּרָם מִחוּל יִרְבוּן הִקִּיצְתִּי וְעוֹדֵי עֲמָךְ.
- יט אִם תִּקְטֹל אֱלֹהֶיךָ רָשָׁע וְאֲנָשֵׁי דָמִים סוּרוּ מִנִּי.
- כ אֲשֶׁר יֵאמְרֶךָ לְמִזְמָה נָשָׂא לְשׁוֹא עָרֶיךָ.
- כא הֲלֹא מִשְׁנֹאֶיךָ יִהְיֶה אֲשֶׁנָּא וּבְתַקוּמָמֶיךָ אֶתְקוּטָט.
- כב תִּכְלִית שְׁנֵאָה שְׁנֵאָתִים לְאוֹיְבִים הָיוּ לִי.
- כג חֲקַרְנִי אֵל וְדַע לִבִּי בְּחֻנֵּי וְדַע שְׂרַעֲפִי.
- כד וּרְאֵה אִם דָּרֶךְ עֲצָב בִּי וְנִחְנִי בְּדָרֶךְ עוֹלָם.

v. 12: בְּחִשְׁיָהָ כְּאוֹרָה – tma stejně jako světlo. Obě jsou pro tebe jedno a totéž.

v. 13: כְּלִיתִי – ledví mé. V němž se rodí všechny moje myšlenky.

v. 15: עָשִׂיתִי בַּסֶּתֶר – ve tmách stvořen jsem byl. Během intimního spojení. בְּתַחֲתֵי־אָרֶץ – v nejhlubším nitru země. V nejspodnější části matčina lůna.

v. 16: גִּלְמֵי רָאוּ עֵינֶיךָ – Mé jádro ještě nedozrálé tvé oči viděly. Od té doby, co jsi stvořil svět, viděly tvé oči v zárodku všechna nadcházející pokolení. גִּלְמֵי – Mé jádro ještě nedozrálé. Tvé oči viděly mou okázalost a vzezření mého tvaru dříve, než jsem se narodil, ještě než jsem přišel na svět.

וְעַל סִפְרְךָ כָּלֵם יִכְתְּבוּ – v tvé knize zapsány jsou všechny. Všichni tvorové světa jsou [na tom] jako já. Podobně i oni jsou ti společně všichni zjeveni dříve, než jsou stvoření. יָמִים יֵצְרוּ וְלֹא [וְלֹא] אֶחָד בָּהֶם – dny každého z nás a ty je znáš dřív, než jsou dohněteny ve skutečnost. Danou pasáž lze ve čtené verzi přeložit slovy: Dny byly stvořeny a [Bohu] náležel jeden z nich. A v psané verzi takto: Dny byly stvořeny, jeden [však] mezi nimi nebyl. Všechny skutky člověka a jejich dovršení jsou ti známy, jako by už

ŽALM 139

- 1 *Žalm Davidův pro předního zpěváka.*
Bože, tys mne vyzkoušel a znáš mne.
- 2 Ty víš, kdy usedám a kdy se zvednu,
a z dálky už znáš, co na mysli mi tane.
- 3 Ty rozumíš mým krokům i mému ulehání
a o všech mých cestách víš.
- 4 Neboť ještě není slovo na jazyku mém a ty,
Bože, je věru už všechna znáš.
- 5 Obstoupil jsi mne zezadu i zpředu
a dlaň svou jsi položil na mne.
- 6 Tvé divy nad můj důvtip jsou, tak vysoko,
že nedosáhnu k nim, abych je všechny pochopil.
- 7 Kam odejít před duchem tvým?
Kam utéci se před tváří tvou?
- 8 Vstoupím-li do nebes, ty jsi tam. Sestoupím-li,
abych si ustlal v podzemí, i tam jsi ty.
- 9 Kdybych se vznesl na křídlech světla jitřního
a přistál za mořem ze všech nejvzdálenějším,
10 i tam by mne vedla ruka tvá
a pravice tvá by mne držela.
- 11 I řeknu pak: Aspoň tma mne jistě skryje,
i noc kolem mne však světlem zůstane.
- 12 Ani tma před tebou nic skrýti nemůže,
neboť noc jako den, tma stejně jako světlo ti svítí.
- 13 Neboť ty zajisté znáš ledví mé.
Už v lůnu matky mé jsi podobu mou určil.
- 14 Díky ti vzdávám za to, jak zázračně jsi mne stvořil.
Plná divů jsou tvá díla a duše má to dobře ví.

a skryté je přede mnou místo, kam bych mohl před tebou utéci (Tak nalezl jsem).

v. 9: אֱשָׂא כַנְפֵי שְׁהֵר – *Kdybych se vznesl na křídlech světla jitřního.* Jestliže si vezmu křídla jako onen úsvit, jenž náhle zazáří od jednoho konce světa ke druhému, tak si pospiším ve svém letu, dokud nespočinu na [opačném] konci moře.

v. 11: וְלֵילָה אֹרֶר בְּעֵדְנִי – *i noc kolem mne však světlem zůstane.* Noc přede mnou potemní. Slovo אֹרֶר (*or*) je zde výrazem pro temnotu, jako je tomu v Jb 37,11: *Oblak rozprostírá svou temnotu.* Podobně také Ex 14,20: *Byl tam oblak a tma, které zatemnily noc.*

תהלים קלט

- א לַמְנִצֵּחַ לְדָוִד מְזֻמּוֹר
יהוה חֲקֹרְתָנִי וַתִּדַּע.
- ב אַתָּה יִדְעָתָ שְׁבֹתִי וְקוֹמִי בְּנֶתֶה לְרַעֵי מֶרְחֹק.
ג אֲרָחִי וְרַבְעֵי זֵרִית וְכָל דֶּרֶכִי הַסִּפְנֶתֶה.
ד כִּי אֵין מְלָה בְּלִשׁוֹנִי הֵן יְהוה יִדְעָתָ כְּלָה.
ה אַחֲוֹר וְקֹדֶם צִרְתָּנִי וַתָּשֶׁת עָלַי כַּפְכָּה.
ו פְּלִיאָה [פְּלִיאָה] דַּעַת מִמֶּנִּי נִשְׁגָּבָה לֹא אוֹכֵל לָהּ.
ז אָנָּה אֵלֶךְ מְרוֹחֶךְ וְאָנָּה מִפְּנֶיךְ אֶבְרַח.
ח אִם אֶסֶק שָׁמַיִם שָׁם אַתָּה וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּכֶךְ.
ט אֲשֶׁא כִנְפֵי שָׁחַר אֲשַׁכְנֶה בְּאַחֲרִית יָם.
י גַּם שָׁם יִדְךָ תִּנְחֲנִי וְתֹאחֲזֵנִי יְמִינֶךָ.
יא וְאָמַר אֵךְ חֶשֶׁךְ יִשׁוּפְנִי וְלִילָה אוֹר בַּעֲדֵנִי.
יב גַּם חֶשֶׁךְ לֹא יַחֲשִׁיךְ מִמֶּךָ
וְלִילָה כִּיּוֹם יָאִיר כַּחֲשִׁיכָה כְּאוֹרָה.
יג כִּי אַתָּה קִנִּיתָ כְּלִיתִי תִסְכְּנִי בְּבֶטֶן אִמִּי.
יד אוֹדְךָ עַל כִּי נִרְאֹת נִפְלִיתִי
נִפְלְאִים מַעֲשֶׁיךָ וְנִפְשֵׁי יִדְעַת מְאֹד.

Ž 139, v. 2: בְּנֶתֶה לְרַעֵי מֶרְחֹק – z dálky už znáš, co na mysli mi tane. [Již] z dálky tomu porozumíš, abys mě vtáhl do svého přátelství a náklonnosti.

v. 3: אֲרָחִי וְרַבְעֵי זֵרִית – Ty rozumíš mým krokům i mému ulehání. Kolem mé cesty, kolem místa mého odpočinku i mého obydlí jsi vztýčil přepážku, abych nemohl nic učinit bez tvého vědomí. זֵרִית – rozumíš. Naši rabíni toto slovo vztahují ke kapce semene, jež vytryskne [při sexuálním spojení] a z jejíž nejlepší části se utvoří plod. Proto slovo *zerita* chápeme jako výraz pro provívání zrna, při němž se očisťuje to lepší od plev.

v. 6: פְּלִיאָה דַּעַת וְגו' – Tvé divy nad můj důvtip jsou atd. Utajené

- 8 Zkázonosná dcero babylonská,
požehnán buď ten, kdo splatí tobě všechno,
co ty jsi napáchala nám.
- 9 Šťastný, kdo tvých mláďat zmocní se
a roztrhne je o skálu.

ŽALM 138

- 1 *Žalm Davidův.*
Z celého srdce ti díky vzdávám,
před bůžky budu tobě zpívat chválu.
- 2 Klanět se budu svatyni chrámu tvého
a chválit budu jméno tvé pro milosrdnost tvou
a pro pravdu tvou, neboť jsi povznesl slovo své
nad všechno svoje jméno.
- 3 V den, kdy jsem tě vzýval,
vyslyšel jsi mne a síly dodal jsi duši mé.
- 4 Chválit tě, Bože, budou i králové všech zemí,
když slyšeli slovo z tvých úst.
- 5 O cestách Božích budou zpívat,
neboť veliká je Boží sláva.
- 6 Vysoko sedí Bůh, ponížené však vidí
a pýchu povýšenců pozná už z dálky.
- 7 I když ocitnu se v úzkých, ty mi sílu dáš.
Proti zlobě nepřátel mých ruku pozvedneš
a pravice tvá mne spasí.
- 8 Co začal jsem, Bůh pro mne dokončí.
Tvé milosrdenství je, Bože, navěky.
Jen neopouštěj dílo rukou svých.

livý a Trestající“. Slovo, jímž jsi nás ubezpečil o svém dobrodiní a milosrdenství, jsi povznesl nad každé [uvedené] jméno, [a takto] kvůli nám překračuješ svá oprávnění nás soudit a odpouštíš nám.

v. 4: כִּי שָׁמָעְתָּ – **když slyšeli**. Když slyšeli z tvých úst *Nezabiješ* a *Nezcižoložíš*, vzdali díky za výroky *Já jsem [Hospodin]* a *Nebudeš mít [jiného boha]*, abys jim umožnil nejprve přijmout jeho tvého panování a potom jim udílet své výnosy.

v. 8: מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ – **dílo rukou svých**. Ve svém vyvoleném Chrámu, jak je řečeno: *[Jej] připravily tvé ruce*. (Ex 15,17)

ח בַּת בָּבֶל הַשְׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישְׁלָם לָךְ
 אֶת גְּמוּלָךְ שְׁגַמְלָתָ לְנוּ.
 ט אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחִז וְנִפֵּץ אֶת עַלְלֶיךָ אֶל הַסֵּלַע.

תהלים קלח

א לְדָוִד
 אֹדֶךָ בְּכָל לִבִּי נִגַּד אֱלֹהִים אֲזַמְּרֶךָ.
 ב אֲשַׁתַּחֲוֶה אֶל הַיָּכֹל קֹדֶשְׁךָ וְאוֹדָה אֶת שְׁמֶךָ
 עַל חֲסִדֶּךָ וְעַל אֲמֹתֶךָ כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שְׁמֶךָ אֲמַרְתֶּךָ.
 ג בְּיוֹם קָרָאתִי וַתַּעֲנֵנִי תִרְהִיבִנִי בְּנִפְשֵׁי עֹז.
 ד יוֹדֶךָ יְהוָה כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ כִּי שָׁמְעוּ אִמְרֵי פִיךָ.
 ה וַיִּשְׁירוּ בְּדַרְכֵי יְהוָה כִּי גָדוֹל כְּבוֹד יְהוָה.
 ו כִּי רָם יְהוָה וְשָׁפַל יִרְאֶה וְגִבּוֹהַּ מִמֶּרְחֶק יִידָע.
 ז אִם אַלֶּךְ בִּקְרֹב צָרָה תַחֲיִנִי
 עַל אַף אֵיבִי תִשְׁלַח יָדְךָ וְתוֹשִׁיעֵנִי יְמִינֶךָ.
 ח יְהוָה יִגְמַר בְּעַדֵּי יְהוָה חֲסִדֶּךָ לְעוֹלָם
 מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֵל תִּרְף.

v. 6: **אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי** – *nebude-li Jeruzalém mou radostí největší.* Lze též přeložit: *Nevyvýším-li Jeruzalém k vrcholu své radosti.* Památku na truchlení nad zbořením Chrámu vyvýším tak, že jej budu vzpomínat na počátku každého svého veselí.

Ž 138, v. 1: **נִגַּד אֱלֹהִים אֲזַמְּרֶךָ** – *před bůžky budu tobě zpívat chválu.* [Tím se míní] před očima knížat či andělů.

v. 2: **כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שְׁמֶךָ אֲמַרְתֶּךָ** – *neboť jsi povznesl slovo své nad všechno svoje jméno.* [Tím se míní] tvá jména „Pán mocných činů“, „Hor-

- 18 A svrhl krále nejslavnější,
neboť věčná je milost jeho.
19 Sichona, krále Amorejského,
neboť věčná je milost jeho,
20 a Oga, krále Bašanu,
neboť věčná je milost jeho,
21 a země jejich dal v dědictví,
neboť věčná je milost jeho,
22 v dědictví Izraeli, služebníku svému,
neboť věčná je milost jeho.
23 On vzpomenul nás, když jsme poníženi byli,
neboť věčná je milost jeho.
24 A vyprostil nás z rukou našich nepřátel,
neboť věčná je milost jeho.
25 On sytí chlebem všechny hladové,
neboť věčná je milost jeho.
26 Vzdávejte dík Pánu nebes,
neboť věčná je milost jeho.

ŽALM 137

- 1 U babylonských řek,
tam sedali jsme s pláčem
vzpomínající na Sión.
2 Na vrby v oné zemi jsme věšeli své harfy,
3 neboť tam ti, kdo nás zajali,
ptali se na slova našich písní a ti,
kdo mučili nás, od nás žádali veselí:
Zaspívejte nám některou z písní siónských.
4 Jak zpívat Boží píseň na půdě tak cizí?
5 Zapomenu-li tebe, Jeruzaléme, zapomeniž
pravice má všechnu svou dovednost.
6 Nechť jazyk mi k patru přiroste, nebudu-li tě vzpomínat
a nebude-li Jeruzalém mou radostí největší.
7 Vzpomeň, Bože, synů edomských a dne,
kdy říkali o Jeruzalému:
Zbořte, zbořte to město do samých základů.

יח וַיִּהְרֹג מַלְכִּים אֲדִירִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

יט לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

כ וּלְעֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

כא וַנָּתַן אֶרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

כב נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

כג שִׁבְשֵׁבֶלֶנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

כד וַיַּפְרֹקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

כה נָתַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

כו הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

תהלים קלז

א עַל נִהְרֹת בָּבֶל שֵׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן.

ב עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כְּנִירוֹתֵינוּ.

ג כִּי שֵׁם שְׁאֵלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמִחָה

שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן.

ד אֵיךְ נִשִּׁיר אֶת שִׁיר יְהוָה עַל אֲדָמַת נָכַר.

ה אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי.

ו תִּדְבֹק לְשׁוֹנִי לְחִפִּי אִם לֹא אֲזַכְּרֶי

אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמִמָּתִי.

ז זָכַר יְהוָה לְבָנֵי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם

הָאֱמֹרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיְסוֹד בָּהּ.

- 3 Chvalte Pána pánů,
neboť věčná je milost jeho.
- 4 Chvalte toho, kdo sám jediný veliké zázraky dělá,
neboť věčná je milost jeho.
- 5 On ve své moudrosti nebesa stvořil,
neboť věčná je milost jeho.
- 6 On zemi na vody položil,
neboť věčná je milost jeho.
- 7 On stvořil světla veliká,
neboť věčná je milost jeho.
- 8 Slunce, aby vládlo ve dne,
neboť věčná je milost jeho,
- 9 měsíc a hvězdy, aby v noci vládly,
neboť věčná je milost jeho.
- 10 On ranil Egypťské v prvorozených jejich,
neboť věčná je milost jeho.
- 11 A vyvedl lid izraelský ze středu Egypta,
neboť věčná je milost jeho.
- 12 Mocnou rukou a s ramenem vztaženým,
neboť věčná je milost jeho.
- 13 Rozevřel před nimi Rákosové moře,
neboť věčná je milost jeho.
- 14 A jeho středem převedl Izraelské,
neboť věčná je milost jeho.
- 15 A faraóna a vojsko jeho potopil v Rákosovém moři,
neboť věčná je milost jeho.
- 16 A přes poušť převedl svůj lid,
neboť věčná je milost jeho.
- 17 On porazil mocné krále,
neboť věčná je milost jeho.

v. 26: הודו לאל השמים – **Vzdávejte dík Pánu nebes.** On na nich připravuje potravu všem tvorům. 26 opakování obratu „neboť věčná je milost jeho“ odpovídá 26 pokolením, za nichž byl svět bez Tóry a trval jen díky milosrdenství Svatého, budiž veleben.

Ž 137, v. 1: עַל נְהָרוֹת בָּבֶל שָׁם יֹשְׁבֵנוּ – **U babylonských řek, tam sedali jsme.** Když jsme sestoupili do vyhnanství a král Nebúkadnesar nás žádal, abychom mu zpívali stejně, jako [tomu bylo] v Chrámu, kde kněží zpívali na pódiu.

- ג הודו לַאֲדָנִי הָאֲדָנִים כִּי לְעֹלָם חֲסִדּוֹ.
ד לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֻלוֹת לְבָדּוֹ
כִּי לְעֹלָם חֲסִדּוֹ.
ה לַעֲשֵׂה הַשְּׁמַיִם בְּתִבּוּנָה כִּי לְעֹלָם חֲסִדּוֹ.
ו לְרַקַּע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם כִּי לְעֹלָם חֲסִדּוֹ.
ז לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֻלִּים כִּי לְעֹלָם חֲסִדּוֹ.
ח אֵת הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם
כִּי לְעֹלָם חֲסִדּוֹ.
ט אֵת הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשֶׁלֶת בַּלַּיְלָה
כִּי לְעֹלָם חֲסִדּוֹ.
י לַמֶּכָּה מִצְרַיִם בְּבִכּוּרֵיהֶם כִּי לְעֹלָם חֲסִדּוֹ.
יא וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם כִּי לְעֹלָם חֲסִדּוֹ.
יב בָּיִד חֲזָקָה וּבִזְרוּעַ נְטוּיָה כִּי לְעֹלָם חֲסִדּוֹ.
יג לַגִּזְרֵי יָם סוּף לַגִּזְרִים כִּי לְעֹלָם חֲסִדּוֹ.
יד וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעֹלָם חֲסִדּוֹ.
טו וַנַּעַר פֶּרְעֹה וַחֲמִלּוֹ בַּיָּם סוּף
כִּי לְעֹלָם חֲסִדּוֹ.
טז לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעֹלָם חֲסִדּוֹ.
יז לַמֶּכָּה מְלָכִים גְּדֻלִּים כִּי לְעֹלָם חֲסִדּוֹ.

v. 13: **לַגִּזְרִים – Rozevřel.** Rozevřel je do dvanácti průchodů podle dvanácti kmenů.

v. 17: **מְלָכִים גְּדֻלִּים – mocné krále.** Jde o odkaz na 31 králů a na faraona, který se jim se svojí vojenskou silou vyrovnal. Rovněž je tu odkaz na to, jak Egypt porazil království [ležící na území budoucí izraelské země], která byla mocnější a pevnější. Hlas Sichona, [jenž vládl jednomu z nich], se vyrovnal každému z nich a všem dohromady.

- 6 Cokoli se mu zlíbilo,
Bůh stvořil na nebi i na zemi,
v mořích i ve všech hlubinách.
- 7 To jeho dílo je, že mračna zvedají se z konce země,
on mění blesky v déšť a vítr vybírá z pokladů svých.
- 8 On pobil v Egyptě prvorozené všechno
od člověka až po dobytek.
- 9 Znamení, zázraky seslal do jejich středu na Egypt,
pro faraóna a všechny služebníky jeho.
- 10 On pobil národy četné a zahubil přemocné krále.
- 11 Sichona, krále Amorejských, i Oga, krále Bašanu,
i všechny z království v Kanaánu.
- 12 A dal jejich zemi do vlastnictví,
do vlastnictví svého lidu Izraele.
- 13 Bože, tvé jméno je na věčné časy,
Bože, tvá památka na všechna pokolení.
- 14 Neboť souditi bude Bůh svůj lid
a milost projeví vůči svým služebníkům.
- 15 Bůžkové pohanští však jen stříbro jsou
a zlato a dílo lidských rukou.
- 16 Mají ústa, ale nepromluví, mají oči, ale nevidí.
- 17 Uši mají, ale neslyší, a není ani dechu v jejich ústech.
- 18 Nechť jsou jak oni ti, kdo je dělají
a kdo svou naději vkládají do nich.
- 19 Nechť žehná Bohu dům Izraele,
nechť žehná Bohu dům Aaronův,
- 20 nechť žehná Bohu dům Lévi,
kdo bázeň boží znají, nechť Bohu žehnají.
- 21 Požehnán budiž Bůh ze Siónu, sídlící v Jeruzalémě.
Haleluja!

ŽALM 136

- 1 Chvalte Boha, neboť je dobrý
a milost jeho je věčná.
- 2 Chvalte Boha bohů,
neboť věčná je milost jeho.